

Keurig was de scheurlijn

Pagina's uit een boek
Vielen naar beneden
Niet op volgorde
En ook niet achteloos
Iemand scheurde heel nauwkeurig

En bij het laten gaan
Talmde even die hand
Tot de wind vat kreeg
En het blad werd weggedragen
Zodat ik het net niet lezen kon

Ik riep naar boven
Mijn stem verwaaide echter
Ging de woorden achterna
Naar god weet waar
En nooit meer teruggezien

Geen trap was neergelaten
Nooit keek iemand naar beneden
De lezer wierp alleen
die uitgescheurde pagina's
Stuurde zo een stem de wereld in

En ik wachtte en ik luisterde
Sliep een hazenslaap
Maar kon uiteindelijk
niet anders dan gaan reizen
Speuren naar de landingsplaats

Pas na een eindeloze tijd
Vond ik er één, een vod
beduimeld en verweerd
Toen stroken van een tweede
Slechts geruchten van nog meer

Ik las er geen verhaal in
Slechts een noodkreet en verlangen
Tussen vervlogen regels door
Schreef ik mijn eigen boek
Voor hem of haar